

Posudek na bakalářskou práci kolegy Patrika Chmela: Radost v myšlení Friedricha Nietzscheho

Opět se nám dostává na náš stůl velmi pěkná práce o velkém a dosud neúplně doceněném filosofovi, kterým je Friedrich Nietzsche. Sám Heidegger, který napsal o všech velkých myslitelích samostatné knihy, v nichž se s nimi filosoficky vypořádává, napsal o Nietzschech dvě téměř pěti set stránkové monografie. Autor si je vědom interpretačních možností, které nám skýtá Nietzscheův text.

Velmi dobře se kolega Chmel zhostil tohoto interpretačního modelu, odpovídajícího především Pavlu Koubovi a jeho porozumění a rozvádí motiv radosti ze spisku „Radostná věda“, založený na svobodě po smrti Boha. Život bez transcendence vede jen a jen k provalování vlastní vůle k moci na věci, na druhé a na sebe samého, to je Nietzscheova svoboda. Tento proces někteří chápou převážně aristotelsky, jakožto „energeia entelechie“, jakožto uskutečňování vnitřního účelu, kterým se možnost stává skutečností.

Někteří vidí ve vůli k moci most k „vůli k vůli“ (Heidegger), při pádu veškerých hodnot, jenž nadčlověk tvoří a rodí sám jen a jen ze své vůle. Nejsložitější myšlenka se ukazuje v okamžiku, kdy Nietzscheho „uštkla myšlenka jako had“ u velikého skalního bloku u jezera Silvaplana dne 8. 8. 1881, šlo o myšlenku věčného návratu téhož, která je také velmi často interpretována nejrůznějšími způsoby. Jednou z těchto interpretací je i filosofie tzv. „počátku“ v myšlení Martina Heideggera, a zde je i otázka, do obhajoby této velmi pěkné a poctivé práce, kterou jednoznačně doporučuji k obhajobě s tím nejlepším očekáváním.

V Praze dne 18. 5. 2019

prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.

Úvod 6

2. Cesta k radosti 8 2.1 Po smrti Boha 8 2.2 Ježíš jako radostný posel 17 2.3 Nadčlověk proti nihilismu 25 2.4 Věčný návrat téhož 41

3. Záv